

KAPŘÍ

svět

**Chris
Ackermann**

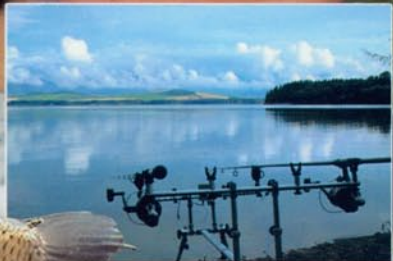
**Splněný
sen**

**Ken
Townley**

**Seriál
o návnadách**

David Rek
Tovačov versus Hustopeče

Peter Šimonič
Kapařský maratón

Chris Ackermann

Joe

Splněný sen

MŮJ KRÁTKÝ PŘÍBĚH SE ZAPOČAL NA KONCI SRPNA LETOŠNÍHO ROKU 2005. V OBDOBÍ, KDY LETNÍ TEPLoty STÁLE JEŠTĚ ŠPLHALY PO STUPNICI TEPLOMĚRU SMĚREM NAHORU. TUŠIL JSEM, ŽE BY MI TOHLE SLUNEČNÉ POČASÍ MOHLO PŘINĚST ŠANCI NA ÚSPĚCH. VYDAL JSEM SE NA SVĚ OBLÍBĚNÉ JEZERO, JAKO V POHÁDCE POSETÉ KRÁSNÝMI RŮŽOVÝMI LEKNÍNY.

Tak, jak jsem byl zvyklý vnadit již mnohokrát předtím, jsem i tentokrát po několik dní zakrmoval svými nejlepšími návnadami na několika již dříve vytipovaných místech. Chodil jsem lovit každý den po práci, vždy k ránu, protože jsem měl ten týden zrovna noční směnu. Voda byla úplně průzračná, takže podmínky pro lov byly zcela ideální. Všiml jsem si, že na jednom z těch míst je všechno boilie zkrmené a měl jsem z toho dobrý

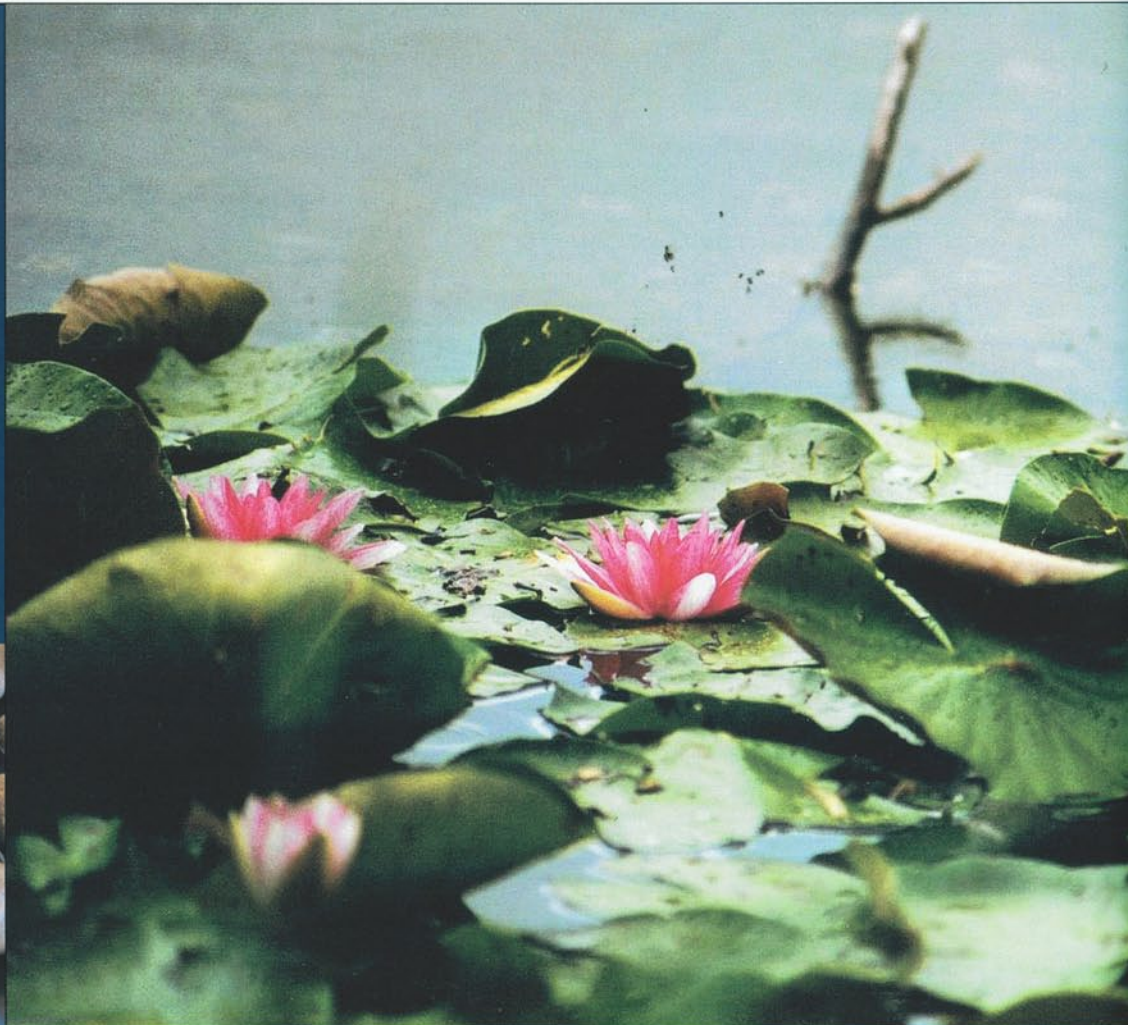
pocit. Bohužel jsem ale neměl žádný záběr – vůbec nic se nedělo! Zapamatoval jsem si to místo a přesunul jsem se na jinou část jezera. Až teprve po týdnu pravidelného zakrmování se situace konečně zlepšila. Počasí se pomalu začínalo měnit a já jsem ve vzduchu ucítil tu zvláštní vůni velkých kaprů. Vůbec mě nepřekvapilo, že si přišel zachytat i můj kamarád Andreas Scherf. Sestavil jsem montáž a umístil ji přímo před sebe. Zahlédl jsem ale pouze jednoho malého šu-

pináče. Stále jsem musel myslet na toho velkého kapra, kterého Andreas asi před rokem ulovil – vážil 29,60 kg! Již celá spousta známých kaprařů se zde pokoušela zdolat neobyčejného lysce, přezdívaného „Joe“, ale jen málokomu se to doopravdy podařilo. Bylo 1. září 2005 a já jsem si přál, aby mi tento den konečně přinesl štěstí. Zbývaly mi už jen dva týdny ranního kapraření, protože jsem se přesně za čtrnáct dní chystal na Cassien.

Vzpomněl jsem si na to, že místní lysec Joe byl za posledních patnáct let uloven jen velmi vzácně a naposledy vážil do 20 kg. V duchu jsem zkoušel hádat, kolik kilogramů mohl asi tak od té doby přibrat – 10 kg nebo snad víc? Pozoroval jsem několik malých šupináčů, jak proplouvají jen malý kousek ode mne pod starým zatopeným stromem. Bohužel se mi nepodařilo zahlédnout žádného většího kapra a přitom mi zbývalo pouze několik hodin lovu, protože jsem musel být

Všiml jsem si, že na jednom z těch míst je všechno boilie zkrmené a měl jsem z toho dobrý pocit. Bohužel jsem ale neměl žádný záběr – vůbec nic se nedělo! Zapamatoval jsem si to místo a přesunul jsem se na jinou část jezera.

Za malou chvíli se na hladině objevila obrovská kapří tlama – úžasem jsem se nemohl ani nadechnout. Byl to on! Když jsem pak zvedal podběrák, ještě se mi třásla kolena. Dostal jsem Joea - obrovské kapří stvoření s váhou 31,80 kg!

v poledne v práci. Rozhodl jsem se tedy zkusit své štěstí na opačné straně jezera – postupoval jsem stejným způsobem jako předtím. Konečně jsem zahlédl jednoho většího kapra a také jednoho koi kapra, jak se krmí mými návnadami. Byl na ně opravdu příjemný pohled a ještě víc se mi líbila myšlenka, že bych mohl jednoho z nich ulovit. Ale co vám mám povídat. Důvod, proč jsem se vydal na toto jezero, byl úplně jiný, a tak jsem v mžiku sbalil všechno své náčiní a chystal se vrátit zpět na původní místo.

Když jsem scházel dolů z kopce, všiml jsem si zakalené vody, která naznačovala kapří přítomnost. Právě se krmili! Na nic jsem nečekal. Rychle jsem vytáhl a složil oba pruty a uháněl k tomu místu. Cestou jsem přemýšlel, proč jsem vůbec ztrácel čas jinde, když tady bylo právě to, na co jsem celý život čekal – společně s ostatními kapry se tu krmil i jeden obrovský lysec. Byl jsem od něj vzdálen asi tak metr, když si mě všiml a zaplul do hloubky. Musel jsem rychle jednat! Sáhl jsem po prutu a umístil montáž přesně na to místo, kde se mi ztratil z dohledu. Pak jsem se vydal zpátky pro svou výbavu, která zůstala asi 200 m odsud. Jen malou chvíli před tím, než jsem k ní dorazil, jsem si všiml jednoho ze svých prutů, jak začíná vibrovat...

Bylo to neuvěřitelné! Záběr mi přišel pouze dvě minuty poté, co jsem umístil montáž do vody. Kapr se začal velmi rychle vzdalovat a odmotával přitom z cívky vlasce metr za metrem.

Snažil jsem se zdolávat rybu ze břehu, ale nešlo to, protože zajela do vázky. Nechal jsem prut na vidličce a plaval jsem podél vlasce, abych ho trochu uvolnil. Pak už jsem mohl kapra bez problémů přitahovat. Plaval velmi pomalu a v hloubce. Po několika minutách se mi ho podařilo dostat k podběráku - na hladinu vyšly první bublinky. Bylo zřejmé, že je asi mnohem větší, než jsem si zprvu myslel. Za malou chvíli se na hladině objevila obrovská kapří tlama – úžasem jsem se nemohl ani nadechnout. Byl to on! Když jsem pak zvedal podběrák, ještě se mi třásla kolena. Dostal jsem Joesa – obrovské kapří stvoření s váhou 31,80 kg!

Chris Ackermann

Když jsem scházel dolů z kopce, všiml jsem si zakalené vody, která naznačovala kapří přítomnost. Právě se krmili! Na nic jsem nečekal. Rychle jsem vytáhl a složil oba pruty a uháněl k tomu místu.

Cestou jsem přemýšlel, proč jsem vůbec ztrácel čas jinde, když tady bylo právě to, na co jsem celý život čekal – společně s ostatními kapry se tu krmil i jeden obrovský lysec.

